

редутъ, въ който да се помъщава цѣлия отрядъ.

Въ сѫщото врѣме се започна на 10 крачки отъ този редутъ и отъ другата страна на пѫтя за София едно малко укрѣпление, въ което можеше да се прибере едва една рота, съ цѣль да се прикрие едно старо заптийско беклеме, въ което бѣха депозирани провизии на отряда.

Тѣзи двѣ укрѣпления бѣха прикрити отзадъ, къмъ юго-западъ, съ единъ доста тѣсенъ издълбанъ оврагъ съ стрѣмни брѣгове, които бѣха заобиколени отъ всички страни съ гъстъ лѣсъ, освѣнъ откъмъ съверо-изтокъ.

Малко слѣдъ това, за да могатъ да биятъ подстѣпитъ на източната позиция, построиха предъ лѣсъ единъ малъкъ люнетъ.

За зла честь, войските не можаха да работятъ по единъ послѣдователенъ начинъ при постройката на тѣзи три укрѣпления, понеже бѣха принудени да конвоиратъ обозите.

И наистина, три баталиона се изпращаха всѣкой денъ подъ редъ, единия зараньта, втория — по обѣдъ и третия — вечеръта, половината въ посока къмъ Телишъ, половината въ посока къмъ Долни-Дѣбникъ, за да придр�ватъ ранените и болните, испращани отъ Плѣвенъ за София отъ една страна и